

nologirådet må derfor holdes løbende orienteret om opbygningen af direktoratets nye virksomhed og have lejlighed til at udtale sig herom.

Erhvervslivet er interesseret i, at de omhandlede nye aktiviteter tages op af patentdirektoratet, idet der — især inden for industrien — eksisterer et behov, som man hidtil ikke har ment at kunne dække, fordi hensynet til direktoratets behandling af patentansøgninger måtte gå forud.

Spørgsmålet har imidlertid været taget op til drøftelse i handelsministeriets rådgivende udvalg vedrørende internationale patent- og varemærkespørgsmål, hvor repræsentanter for Industrirådet, De danske Patentagens Forening og Dansk Forening for Industriens Patentingeniører, ligesom udvalgets øvrige medlemmer meget stærkt er gået ind for, at det omhandlede servicearbejde iværksættes, og at det sker så hurtigt som muligt.

Erhvervslivets interesser går især i to retninger: Der er et stadigt stigende behov for oplysning om den tekniske udvikling og om patenteringsaktiviteten på konkurrerende markeder, hvilket særlig gør sig gældende efter Danmarks tilslutning til fællesmarkedet.

Men desuden er forholdet det, at patentskrifterne indeholder den nyeste tilgængelige viden på alle tekniske områder. Patentdirektoratet råder over 12-13 millioner patentskrifter fra verdens vigtigste industrilande og over en stab af ingeniører med en omfattende uddannelse og erfaring i at søge frem gennem dette store informationsmateriale. Udnyttelse af disse ressourcer i dansk erhvervsliv vil kunne være af overordentlig stor værdi i bestræbelserne på at få adgang til viden, som er skabt af andre her i landet eller i udlandet og således undgå unødige investeringer i forskning og udvikling.

Det bemærkes, at danske erhvervsvirksomheder hidtil i et vist omfang har gjort brug af en tilsvarende service udført af Det internationale Patentinstitut i Haag, men omkostningerne herved er så store, at de ofte afholder virksomhederne fra en undersøgelse, de i øvrigt er interesseret i.

I øvrigt kan man ikke se bort fra den mulighed, at instituttet indstiller sin servicevirksomhed i løbet af få år i forbindelse med etableringen af et europæisk patentsystem, hvis centrale område bliver de 9 fællesmarkedslande. Danmark vil blive deltager heri, og det må forventes, at en del af patenteringsarbejdet her i landet overgår til en ny europæisk patentinstitution.

Om patentdirektoratets forudsætninger for at påtage sig særlige opgaver af servicemæssig karakter bemærkes følgende:

Direktoratets væsentligste opgaver består i dag i at varetage administrationen af patentloven, varemærkeloven og lov om mønstre.

Udgifterne ved direktoratets behandling af bl. a. patentansøgninger dækkes af de afgifter, som ansøgerne betaler. Direktoratet modtog i 1972 ca. 6.500 ansøgninger om patent. For at der skal kunne meddeles patent på en opfindelse kræves bl. a., at opfindelsen kan udnyttes industrielt, at den repræsenterer noget nyt, og at der er tale om et væsentligt fremskridt i forhold til det hidtil kendte. Ved behandlingen af patentansøgningerne må der derfor foretages en grundig undersøgelse af, hvad der er kendt teknik — den såkaldte nyhedsundersøgelse — og en bedømmelse af den aktuelle opfindelse i forhold hertil. Det danske patentvæsen har, siden det blev grundlagt i slutningen af forrige århundrede, arbejdet med en sådan egentlig forbehandling af ansøgningerne, og en lignende grundig prøvning foretages af patentmyndighederne i en række af de mest udviklede industrilande.

Den nævnte dybtgående forbehandling af ansøgningerne danner baggrunden for, at der i direktoratet findes det ovenfor omtalte informationsmateriale og et personale med en særlig ekspertise.

Danske erhvervsvirksomheder søger i vidt omfang patent i udlandet. Retsvirkningen af en i udlandet indleveret ansøgning kan i et vist omfang regnes tilbage til ansøgningens indlevering i Danmark, såfremt der ansøges i udlandet inden for en frist af 12 måneder. Resultatet af nyhedsundersøgelsen i patentdirektoratet er derfor i vidt omfang basis for virksomhedens afgørelse af, om man ønsker at videreføre ansøgningen i udlandet, og påtage sig de dermed forbundne udgifter.

Serviceordningen skal økonomisk hvile i sig selv, idet de erhvervsvirksomheder, der benytter sig af den, må betale for hver enkelt ydelse, således som det på grund af afgiftssystemet er tilfældet med direktoratets arbejde med bl. a. patentansøgninger. Ordningen vil således i det hele ikke betyde anlægs- eller driftsudgifter for det offentlige, udover, hvad der vil blive dækket ved gebyrer fra brugerne.

Der vil blive budgetteret med såvel udgifter som indtægter på de årlige finanslove.

Det er hensigten, at handelsministeriet vil fastsætte nærmere regler om karakteren af de enkelte ydelser og om betalingen herfor. For nogle af de rekvirerede undersøgelser vil der kunne fastsættes ensartede gebyrer, medens andre undersøgelser vil være af en så individuel karakter, at betalingen må fastsættes i det enkelte tilfælde.